

Gustav Strniša

Velika noč

Kristus je vstal in v procesiji gre
tiho z otroki čez polja in griče.
Kam se zdaj množica živa pomiče,
kakšni zvonovi v daljavi brne?

Daleč gre Jezus na bojne poljane.
Mar bo še enkrat na križu razpet,
da bo ozdravil človeštva spet rane,
v novo živiljenje pripeljal ves svet.

Divje bučijo glušeči zvonovi.
Ne, le kanoni, šrapneli grme!
Kristus prihaja! Človeški sinovi,
ali ga čuti trpeče srce?

Že oglesi se: „Žrtve pohlepa,
glejte otroci, neslogo ljudi,
usa opustošena zemlja je lepa,
onečaščena je usa od krvi!

Usakdo naj ljubil le grudo bi rodno,
zanjo živel in se zanjo boril,
ljubil soseda bi z dušo sorodno,
zemlje njegove si nikdar lastil!

Ker so ljubezen lju je umorili,
strašno trpljenje pretreslo je svet,
mi pa, otroci, se bomo ljutili,
vi ste živiljenja novega cvet!“

Spet se procesija dalje pomiče,
pesem ustajenja zvonovi done,
in blagoslovlja Krist otročiče,
božji mir lega na bojno poljé...